خبرها

۱۱ سپتامبر آغاز جنگ جهانی سوم

فارس: رئیس جمهوری آمریکا گفت درگیری مسافران هواپیمای پرواز ۹۳ با هواپیماربایان در روز ۱۱ سپتامبر اولین نشانه جنگ جهانی سوم بود. بوش در مصاحبه با شبکه خبری سی ان بی سی تصریح کرد وی به تازگی فیلم این درگیری را پیش از آنکه هواپیمای چهارم حادثه ۱۱ سپتامبر در زمینی در ایالت پنسیلوانیا سقوط کند، مشاهده کرده است. اما گفت با اظهارات «دیوید بیمر» که پسرش در این حادثه کشته شد موافق است که این حادثه را «اولین ضدحمله موفقیت آمیز ما در جنگ جهانی جدید، جنگ جهانی سوم» خوانده، است. رئیس جمهوری آمریکا گفت: «معتقدم این اولین ضدحمله جنگ جهانی سوم بود.» وی تاکید کرد: «این بسیار باورنکردنی است که افراد سوار بر این هواپیما خطر را تشخیص داده و جان افراد دیگر را نجات دادند.» پرواز شماره ۹۳ صبح روز ۱۱ سپتامبر سقوط کرد و در اثر آن ۳۳ مسافر، هفت خدمه و چهار هواپیماربا پس از درگیری مسافران با هواپیماربایان برای در اختیار گرفتن کنترل هواپیما کشته شدند.

اوکراین در آستانه تشکیل دولت جدید

ایسنا: متحدان در حال کشمکش انقلاب نارنجی اوکراین، گفتند که طی هفته‌های آتی پیمان ائتلاف تشکیل دولت جدید را نهایی خواهند کرد؛ اما هنوز مشخص نیست که آیا یولیا تیموشنکو به پست قدرتمند نخست‌وزیری اوکراین باز خواهد گشت یا خیر. به گزارش خبرگزاری فرانسه، ویکتور یوشچنکو رئیس جمهور اوکراین، پس از گفت‌وگو با کاندیداهای پیروز در انتخابات مجلس اوکراین اظهار داشت: مذاکرات، نیروهای دموکراتیک را یک گام به توافق نزدیکتر کرد. وی با اشاره به روز تشکیل اولین جلسه مجلس جدید تصریح کرد: معتقدم که ضرب‌الاجل ۲۴ مه (۳ خرداد) برای حصول توافق درباره نکات اصلی پیمان ائتلاف کاملاً مناسب است. گفت‌وگوها بین حزب یوشچنکو و متحدان انقلاب نارنجی از زمان انتخابات مجلس در ۲۶ مارس به دلیل اختلاف‌نظر بر سر نخست‌وزیر آینده متوقف شده است. تیموشنکو خواستار این شده که صرف نظر از تشکیل هرگونه ائتلاف، وی باید به سمت ریاست دولت بازگردد. اما رئیس جمهور اوکراین نسبت به متحد سابق خود که فردی جاه‌طلب و در عین حال محبوب است، اعتماد ندارد و سعی دارد تا نفوذ تیموشنکو را در ائتلاف آینده محدود کند. تیموشنکو پس از دیدار با رئیس جمهور گفت که توافقنامه ائتلاف طی روزهای آینده نهایی می‌شود.

یکه‌تازی اوریبه در انتخابات کلمبیا

ایلنا: نظرسنجی‌های اخیر از پیروزی «آلبارو اوریبه» رئیس جمهوری کنونی کلمبیا در انتخابات ۲۸ ماه مه خبر می‌دهد. خبرگزاری فرانسه گزارش داد: «نظرسنجی انجام شده توسط «ناپولئون فرانکو» برای رسانه‌های کلمبیا حاکی است که «آلبارو اوریبه» رئیس جمهوری کنونی این کشور تنها سه هفته مانده به برگزاری انتخابات ریاست جمهوری ۵۶ درصد آرا را از آن خود می‌کند. طبق این نظرسنجی «هوراسیو سرپا» نامزد حزب لیبرال ۱۵ درصد و «کارلوس گاویریا» نامزد چپ‌گرا ۱۳ درصد آرا را در انتخابات ۲۸ ماه مه از آن خود می‌کنند.» بنابر این گزارش، گاویریا تنها نامزدی است که در مقایسه با ماه مارس که ۹ درصد آرا را از آن خود کرده بود، صعود داشته است. این آخرین نظرسنجی پس از جنجال‌های به وجود آمده علیه دولت به خاطر نفوذ شبه‌نظامیان راست‌گرا به سازمان اطلاعات کلمبیا (DAS) و قتل خواهر رئیس جمهوری لیبرال کلمبیا در سال‌های ۹۴- ۱۹۹۰ است.

تشکیل دولت ائتلافی در لهستان

ایسنا: با گذشت بیش از شش ماه از زمان برگزاری انتخابات پارلمانی پرتنش لهستان، جناح راست افراطی و پوپولیست‌های (عوام‌سالاران) این کشور ضمن ائتلاف با محافظه‌کاران و تشکیل دولت جدید، نبض قدرت را در دست گرفتند و به این ترتیب حائز اکثریت در پارلمان کشورشان شدند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، دولت ائتلافی لهستان از پیوند ناسیونالیست‌ها، اتحادیه خانواده‌های لهستان (LPR) به‌عنوان مخالفان سرسخت اتحادیه اروپا، ضدلیبرال‌ها، پوپولیست‌های ساموبرونا (دفاع از خود) و حزب محافظه‌کار عدالت و قانون (PIS) تشکیل شده است. لخ کاچینسکی رئیس جمهور لهستان، طی مراسمی رومان گیرتیچ رهبر اتحادیه خانواده‌های لهستان (LPR) و آندرژ لپر رئیس حزب ساموبرونا را به‌عنوان معاونان نخست‌وزیر این کشور منصوب کرد. در انتخابات پارلمانی ماه سپتامبر، حزب عدالت و قانون اگرچه اکثریت مطلق آرا را از آن خود نساخت اما عملکرد قابل قبولی را به نمایش گذاشت و توانست دست‌کم دولت اقلیت را تشکیل دهد.

انتقاد احزاب آلمان از دیدار مرکل و بوش

ایرنا: احزاب سبز و اتحاد چپ در مجلس آلمان از دومین دیدار «آنگلا مرکل» صدراعظم این کشور از آمریکا انتقاد کردند. بنابه اعلام رسانه‌های آلمان، «راینهارد بوتیکوفر» رئیس حزب سبزها و «اوسکار لافونتن» رئیس فراکسیون اتحاد چپ در مجلس آلمان روز جمعه پس از دیدار مرکل و «جورج بوش» رئیس جمهوری آمریکا به ویژه از سیاست برلین در برابر مناقشه اتمی با ایران انتقاد کردند. بوتیکوفر از دولت آلمان خواست که این کشور در مناقشه اتمی ایران نقش فعال‌تری در ضرورت حفظ وحدت جامعه جهانی ایفا کند. رئیس حزب سبزها گفت: مرکل باید بر ضرورت آمادگی آمریکا برای مذاکرات مستقیم و دیپلماتیک با ایران نیز تاکید می‌کرد. لافونتن رئیس فراکسیون اتحاد چپ آلمان نیز روز جمعه با انتشار بیانیه‌ای ضمن انتقاد از سیاست مرکل اعلام کرد: صدراعظم آلمان در سیاست خارجی خود به طور غیرمنتقدانه‌ای از سیاست خارجی شکست خورده دولت بوش رئیس جمهوری آمریکا پیروی می‌کند.

نگاهی به درون ذهن تیم صدام حسین

کوین وودز، جیمز لیسی و ویلیامسان موری
ترجمه: علیرضا عبادتی

کوین وودز تحلیلگر مسائل دفاعی، جیمز لیسی تحلیلگر نظامی برای فرماندهی نیروهای مشترک ایالات متحده و ویلیامسان موری استاد برجسته تاریخ در آکادمی نیروی دریایی آمریکا به سفارش فرماندهی نیروهای مشترک پنتاگون موسوم به JFCOM گزارشی ۲۳۰ صفحه‌ای تحت عنوان «پروژه دورنمای عراق» با کلمه اختصار IPP تهیه کردند که سردبیر فارن‌افرز نیز در مقدمه چند جمله‌ای در توصیف این گزارش نگاشته است. وی می‌گوید سقوط بغداد در آوریل ۲۰۰۳ پرده از رمز و رازهای یکی از مخوف‌ترین و رازآلودترین حکومت‌های تاریخ برداشت و حقایق آن را در معرض مداقه بیرونیان قرار داد. برای اولین بار بعد از جنگ جهانی دوم تحلیلگران آمریکایی دیگر مجبور نبودند درباره رویدادها به حدس و گمان بپردازند بلکه فرصتی در اختیارشان قرار گرفت تا اسناد دشمن شکست‌خورده را به دقت بخوانند و از برجسته‌ترین چهره‌های آن بازجویی به عمل آورند. برای بهره‌برداری حداکثر از فرصت به دست آمده فرماندهی نیروهای مشترک ایالات متحده یا USJFCOM مطالعه‌ای جامع و کامل را در مورد مسائل داخلی رژیم عراق و رفتارهای صدام‌حسین بر اساس منابعی آغاز کرد که تا پیش از این غیرقابل دسترسی بود. این گزارش که بر اساس مصاحبه با سران ارشد نظامی دستگیرشده، رهبران سیاسی و صدها هزار اسناد رسمی (که صدها مورد آن به طور کامل ترجمه شده است) ظرف دو سال گردآوری شده و درک و فهم ما از این جنگ را دچار تغییر کرده است. نتایج این مطالعه در اواخر فوریه دراختیار عموم قرار گرفت و مهمترین یافته‌های این تحقیق در این گزارش آمده است.

در سراسر سال‌های بعد از عملیات توفان صحرا در ۱۹۹۱ از جانب بیرون عراق صلحی نسبی حاکم بود و صدام‌حسین به طور مداوم گزارش‌ها و ارزیابی عملکردهایی از سران نظامی ارشد خود دریافت می‌کرد که بسیار خوشبینانه و اطمینان‌بخش بود. طارق عزیز نخست‌وزیر در توصیف وضعیت دیکتاتور عراق گفته است که او کاملاً مطمئن بود ایالات متحده جرات حمله به عراق را ندارد چون در صورت حمله با شکست مواجه می‌شد. اما این سئوال مطرح می‌شود که منشاء این همه اطمینان از کجاست؟

اگر بر اساس جملات شخص صدام قضاوت شود، مهمترین عنصر در این محاسبه استراتژیک، ایمان و اعتقادش به روسیه و فرانسه و نقش آنها در جلوگیری از حمله به عراق است. بر اساس گفته‌های طارق عزیز اطمینان صدام ریشه در باور او داشت که منافع اقتصادی روسیه و فرانسه با اهداف استراتژیک او پیوند دارد: «فرانسه و روسیه هر یک میلیون‌ها دلار قرارداد تجاری و خدماتی با عراق دارند بنابراین موضع‌گیری سیاسی آنان در قبال تحریم‌ها طرفدار عراق خواهد بود. فرانسه مایل است که تحریم‌ها برداشته شوند تا قراردادهای تجاری و خدماتی در عراق به نفع فرانسه تضمین شود. علاوه بر این روسیه و فرانسه برای اثبات اهمیتشان در جهان به عنوان اعضای دائم شورای امنیت مایلند از حق وتوی خود استفاده کنند و نشان دهند که همچنان صاحب قدرتند.»

ابراهیم احمد عبدالستار فرمانده کل نیروهای مسلح و ارتش عراق ادعا می‌کند صدام‌حسین به این باور رسیده بود که حتی اگر حامیان بین‌المللی‌اش در حمایت از عراق ناکام بمانند و ایالات متحده حمله زمینی به عراق را آغاز کند، تحت‌تاثیر فشارهای بین‌المللی مجبور به توقف جنگ می‌شود. بر اساس گفته‌های مترجم شخصی‌اش، صدام تصور می‌کرد نیروهای نظامی‌اش قادر به مقاومتی قهرمانانه هستند که می‌توانند زیان‌های عظیم و جبران‌ناپذیری به آمریکایی‌ها وارد آورند و جلوی پیشرفتش را بگیرند. صدام چنان متقاعد شده بود که این جمله را به زبان آورد: «عراق به هیچ وجه مثل افغانستان نیست. ما اجازه نمی‌دهیم که جنگ برای سربازان آمریکایی یا بریتانیایی مثل آمدن به گردش و تفریح باشد، به هیچ وجه.»

وقتی حمله نیروهای ائتلافی آغاز شد، صدام با یکدندگی بر باور خود پافشاری کرد و گفت آمریکایی‌ها در هدف خود یعنی تغییر رژیم طرفی نمی‌بندند. ستار گفته است: «هیچ یک از رهبران عراقی باور نمی‌کرد نیروهای ائتلافی به بغداد برسند.» همین تصور صدام که فکر می‌کرد رژیم او از جنگ جان سالم به در می‌برد مهمترین دلیلی است که چاه‌های نفت را به آتش نکشید و سدها را باز نکرد تا جنوب کشور و محل حمله آمریکایی‌ها با سیل مواجه شود، در حالی که تحلیلگران نظامی پیش‌بینی می‌کردند که این اقدام‌ها اولین گام‌هایی است که صدام در جنگ برمی‌دارد.

طارق عزیز نیز معتقد بود؛ «[صدام] فکر می‌کرد جنگ چنین پایانی نداشته باشد.» صدام فکر می‌کرد اگر محاسبه استراتژیکش درست باشد رژیمش بعد از جنگ به این نفت نیاز دارد. حتی زمانی که تانک‌های آمریکا از مرزها می‌گذشتند مهم‌ترین وحشت و دغدغه صدام شورش از داخل بود. برای مهار شورش‌های بعد از جنگ با آمریکا صدام نیاز داشت که پل‌های پشت سرش را خراب نکند و جنوب کشور را با سیل ناشی از گشودن سدها مواجه نکند. برنامه‌های صدام براساس این فرضیه تدوین شده بود.

برخی از افسران نظامی عراق با فرضیه‌های رهبرشان موافق نبوده و دیدگاهی بدبینانه‌تر داشتند. «ظهیرطالب عبدالستار النقیب» رئیس سازمان جاسوسی نظامی اظهارنظر کرد که جز صدام و نزدیکان او، اکثر عراقی‌های آگاه می‌دانستند اما بروز نمی‌دادند که این جنگ به اشغال کشور می‌انجامد. فرمانده سپاه گارد جمهوری‌خواه اذعان کرد: «وقتی آمریکایی‌ها شروع کردند هیچ‌کس نمی‌توانست جلودار آنان باشد.» «سلطان هاشم احمدالطایی» وزیر دفاع به خاطر می‌آورد که: «نظامیان حرفه‌ای عراقی به هیچ وجه از اعمال ایالات متحده شگفت‌زده نشدند. ما می‌دانستیم که چه آمادگی‌هایی لازم است. عواقب ناشی از عدم آمادگی را نیز می‌دانستیم... حتی اگر ما از قدرت دفاعی کافی برخوردار می‌بودیم از عهده متوقف کردن آمریکا برنمی‌آمدیم، اما تمام تلاش خود را به خرج می‌دادیم که خسارت‌ها و هزینه‌های آمریکایی‌ها را با اغراق بزرگ جلوه دهیم.»

حتی تا پایان ماه مارس ۲۰۰۳ شواهد نشان می‌دهد صدام هنوز بر این باور بود که جنگ در همان مسیر پیش‌بینی شده‌اش پیش می‌رود. حداقل تصور این دیکتاتور این بود که عراق در حال پیروزی نبود، در حال شکست هم نبود. شاید آمریکایی‌ها در دل به دروغ‌بافی «محمد سعید الصحاف» وزیر اطلاعات عراق می‌خندیدند. اما اکنون شواهد نشان می‌دهد که صدام و اطرافیانش تمام کلماتی را که ماشین تبلیغاتی‌اش منتشر می‌کرد باور می‌کردند.

برای مثال طی ده روز اول جنگ، عراق از روسیه، فرانسه و چین خواست از آتش‌بس حمایت نکنند چون صدام بر این باور بود که تلاش این کشورها برای آتش‌بس به منزله مشروعیت بخشیدن به حضور نیروهای ائتلاف در عراق است. با نزدیک شدن پایان ماه مارس صدام تصور کرد که استراتژی او کارگر افتاده و حملات نیروهای ائتلاف متوقف شده است. ۳۰ مارس ژنرال عابد حمید محمود مسئول دفتر اصلی صدام به وزیر خارجه عراق گفت که به حکومت‌های روسیه و فرانسه بگوید بغداد فقط «عقب‌نشینی بی‌قید و شرط» نیروهای ایالات متحده را می‌پذیرد چون «عراق اکنون در شرف پیروزی است... و ایالات متحده در منجلاب شکست فرومی‌رود.» در آن لحظه تانک‌های ایالات متحده به یکصد مایلی جنوب بغداد رسیده بودند و خود را برای آخرین حمله آماده می‌کردند.

با رسیدن سال ۲۰۰۳، ۱۳ سال از ارتباط مداوم ارتش عراق با نیروی هوایی ایالات متحده و بریتانیا می‌گذشت و آثار ناشی از تحریم عراق با انباشته و تاثیر سیاست‌های ناکارآمد رژیم عراق آشکار می‌شد، این عوامل افول تدریجی ارتش عراق را کامل می‌کرد. در این اواخر ماموریت اصلی ارتش عراق صرفاً به حفظ امنیت دیکتاتوری بعثی‌ها تبدیل شده بود. برای همین به همه چیز می‌اندیشید جز جنگ با نیروهای بیرونی و ارتشی که روزگاری شباهت به ارتش غربی‌ها را در سر می‌پروراند به کلی از مسیر اصلی خود منحرف شد اما در زمان جنگ ناچار با مرگ و زندگی دست و پنجه نرم کرد.

بهترین مثال در مورد وضعیت نیروی هوایی عراق این حقیقت است که در زمان حمله نیروهای ائتلاف حتی یک سورتی پرواز از نیروهای عراقی مشاهده نشد. «حمید رجا شلاح» فرمانده نیروی‌های هوایی و نیروهای دفاعی عراق می‌گوید دو ماه پیش از جنگ صدام تصمیم گرفت نیروی هوایی در جنگ مشارکت نکند چون از پیروزی خود چنان خاطرجمع بود که می‌خواست نیروی هوایی در آینده مورد استفاده قرار گیرد. به همین دلیل به فرماندهان نیروی هوایی دستور داد جنگنده‌ها را مخفی کنند. این تصمیم نیز شاهد دیگری است که نشان می‌دهد صدام باور نمی‌کرد نیروهای زمینی ائتلاف به قلب عراق برسند. او مطمئن بود رژیمش از هر گونه درگیری جان سالم به در خواهد برد.

عراقی‌ها برای اجرای تصمیم صدام و حفظ نیروی هوایی، هواپیماهای خود را از میدان نبرد دور کردند آنها برای مخفی کردن هواپیماها از دید نیروهای ائتلاف یا زیر شن‌ها دفنشان کردند یا زیر نخل‌ها استتارشان کردند. خودداری از بهره‌برداری از هواپیما یادآور رفتار وی در عملیات توفان صحرا است، در آن زمان صدام به خلبانان خود دستور داده بود که به ایران بگریزند. اما در سال ۲۰۰۳ با پناه بردن به ایران مخالفت ورزید و به مشاورانش گفت: «ایرانی‌ها قوی‌تر از گذشته‌اند آنها اکنون [بخشی از] نیروی هوایی ما را دراختیار دارند.» یعنی با وجود آنکه رژیمش مورد تهدید شدید قرار گرفته بود باز هم به تعادل در نیروهای نظامی منطقه خاورمیانه می‌اندیشید.

صدام در مورد سلاح‌های کشتار جمعی نیز سیاست دوگانه در پیش گرفت؛ از یک‌سو می‌خواست وانمود کند که پاک پاک است و بازرسان می‌توانند به بازرسی عراق بپردازند و از سوی دیگر می‌خواست وانمود کند که سلاح کشتار جمعی دارد. از طرفی برای گریز از تحریم با بازرسان سازمان ملل همکاری می‌کرد که در صورت تداوم در درازمدت به نفعش بود. از طرف دیگر رویای داشتن سلاح‌های کشتارجمعی را نیز رها نمی‌کرد چون می‌توانست در دنیای عرب از این حربه بهره بگیرد.

«علی حسن المجید» معروف به «علی شیمیایی» (به خاطر استفاده از سلاح‌های شیمیایی علیه کردهای عراق در سال ۱۹۸۷) مطمئن شده بود که عراق دیگر سلاح کشتار جمعی ندارد اما ادعا کرد بسیاری از حلقه حاکمیت بر این باور بودند که هنوز سلاح کشتار جمعی در عراق وجود دارد. حتی در میان مقام‌های ارشد رژیم، همواره در مورد حقیقت تردید وجود داشت.

اواخر سال ۲۰۰۲ صدام قصد داشت جامعه بین‌المللی را متقاعد کند عراق با بازرسان سازمان ملل موسوم به آنسکام (کمیسیون ویژه سازمان ملل) همکاری می‌کند و برنامه تولید سلاح کشتار جمعی را کنار گذاشته است. تا پایان ۲۰۰۲ نیز اصرار رژیم عراق این بود که در این کشور سلاح کشتار جمعی وجود ندارد.

عجیب اینجا است که بعضی از اقدام‌ها و سیاست‌های جدید صدام به‌خصوص همکاری‌های بیشتر با بازرسان سازمان ملل باعث مصمم شدن غربی‌ها و نیروهای ائتلاف برای حمله به عراق شد. در سال‌های بین جنگ ۱۹۹۱ تا جنگ اخیر آمریکا در عراق سرویس‌های جاسوسی غربی‌ها اطلاعات زیادی از داخل عراق کسب کردند، یکی از آنها یادداشت تفاهم ۱۹۹۶ بود که ریاست سرویس جاسوسی عراق به تمام زیردستان خود اعلام کرده بود «هیچ‌گونه ماشین افزار، مواد، کتاب‌های تحقیقاتی و مسائل مربوط به ساخت شیمیایی اعصاب» یا nerve agents و پاکسازی پیرامون قرارگاه‌ها از مواد شیمیایی و تهیه گزارش در مورد آن بود. طبیعی بود که این بار تحلیلگران آمریکایی به این پیام با همان عینک یک دهه پیش نگاه می‌کردند و نمی‌توانستند با اطمینان بگویند که آیا عراق در حال تخطی از دستورالعمل‌های سازمان ملل است یا خیر. اما به هر حال کالین پاول وزیر خارجه وقت آمریکا در ۵ فوریه ۲۰۰۳ این موضوع را با سازمان ملل در میان گذاشت.

عامل دیگری که کارآمدی و تاثیر ارتش عراق را کاهش داد، تحریم‌ها بود. ده یا دوازده سال تحریم به ارتش عراق اجازه خرید و نوسازی تجهیزات، لوازم یدکی، انتقال دانش فنی و آموزش‌های لازم را نداده بود. صدام نیز برای فائق آمدن بر این مشکل و حفظ توان نظامی ارتش خود «کمیسیون صنعت نظامی» را تشکیل داد. این کمیسیون به همراه یک سری از سازمان‌های تابعه مدام وعده می‌داد که قابلیت‌های جدید ایجاد خواهد کرد تا جبران کمبود آموزش فراهم و جای خالی سلاح‌های پیشرفته پر شود. آنچه به وضوح مشاهده می‌شود انتظاری است که صدام می‌کشید تا سلاح‌های شگفت‌انگیز جدید از سوی این کمیسیون و سازمان‌های تابعه عرضه شود و تعادل را به نفع ارتش عراق برهم زند.

اسناد به دست آمده از گزارش‌های سالانه «کمیسیون صنعت نظامی» نشان می‌دهد که در بیش از ۱۷۰ پروژه تحقیقاتی با بودجه‌ای معادل ۱/۵ درصد درآمد ناخالص ملی عراق سرمایه‌گذاری شده است. این پروژه‌ها در حوزه‌های مختلف اعم از تجهیزات، مهندسی، الکترونیک، ساخت موشک، تولید سلاح‌های استراتژیک، تامین مهمات و پیشرفت نیروی هوایی تعریف شده بودند. یکی از افسران عراقی ادعا می‌کند که روسای کمیسیون یادشده به قدری از صدام می‌ترسیدند که نه به صدام نمی‌گفتند با وجودی که گاهی اوقات از ناممکن بودن اجرای بعضی از فرامین اطمینان کامل داشتند. حتی بعداً وقتی صدام در مورد آن پروژه‌های ناممکن پیگیری می‌کرد این کمیسیون از ترس به جعل اطلاعات می‌پرداخت تا در ظاهر پیشرفت در کار را نشان دهد. بدون تردید بسیاری از اهداف سیاسی، استراتژیک و عملیاتی صدام حسین بر اساس همین اطلاعات نادرستی تدوین می‌شد که از ترس و به شکل ساختگی و دروغین در اختیارش قرار می‌گرفت. طارق عزیز گفته است: «آدم‌های کمیسیون صنعت نظامی دروغگو هستند. آنها به شما دروغ گفتند، به صدام دروغ گفتند. آنها همیشه می‌گفتند که در حال تولید سلاح‌های ویژه‌ای هستند تا به این طریق نزد صدام محبوبیت پیدا کرده و به خواسته‌های خود از قبیل پول، خودرو و همه چیز دست پیدا کنند اما آنها دروغ می‌گفتند اگر آنها در ساخت سلاح موفق شده بودند پس چرا کارگر نیفتاد؟»

منبع: فارن افرز

بخش اول

سلاح‌های ممنوعه (از قبیل شیمیایی، بیولوژیکی، هسته‌ای و موشکی) در سایت‌های خود نگهداری نکنند» و زمانی که بازرسان سازمان ملل به این مکان‌ها سر می‌زدند به شواهدی دست پیدا می‌کردند که هنوز برنامه‌های مربوط به سلاح‌های کشتار جمعی به طور کامل رخت برنبسته است.

در سال ۲۰۰۲ ایالات متحده پیامی را استراق سمع کرد که بین دو افسر عراقی از سپاه گارد جمهوری‌خواه رد و بدل شده بود و در آن پیام صحبت از حذف کلمات «مواد

خبرها

رایس: رئیس جمهور آتی از اقلیت‌ها است

فارس: وزیر خارجه آمریکا گفت احتمال می‌دهد طی سال‌های باقی از عمر وی فردی سیاه‌پوست یا یک اسپانیایی‌زبان یا فردی از میان اقلیت‌های دیگر به ریاست جمهوری آمریکا برسد. به گزارش خبرگزاری فرانسه «کاندولیزا رایس» در سخنرانی خود در جمع دانشجویان لاتین‌زبان آمریکا گفت: شمار اقلیت‌ها میان نمایندگان کنگره، فرمانداران و سیاستمداران آمریکایی افزایش یافته است و وی انتظار دارد طی سال‌های باقیمانده از عمرش فردی از میان اقلیت‌ها برای ریاست جمهوری انتخاب شود، اما این فرد او نخواهد بود. رایس در پاسخ به سئوالی در این باره گفت: «معتقدم این امر طی زندگی من تحقق خواهد یافت، اما فردی که رئیس جمهور خواهد شد من نیستم.» وی که در بسیاری از موارد نامزد احتمالی ریاست جمهوری آمریکا در سال ۲۰۰۸ معرفی می‌شود، گفت: «در آمریکا همه‌چیز به سرعت تغییر می‌کند.»

تاکید سوسیالیست‌ها بر استعفای ویلپن

ایلنا: «نیکولا سارکوزی» وزیر کشور فرانسه برای ادای شهادت در مورد اتهام مالی خود که توسط رقیب انتخاباتی‌اش وارد شده است، هفته آینده به دادگاه می‌رود. به گزارش خبرگزاری فرانسه دومینیک دوویلپن برای کاهش محبوبیت سارکوزی و ضربه زدن به وی از یکی از ژنرال‌های فرانسوی خواسته بود که پرونده کلیراستریم را که از سال ۲۰۰۱ میلادی تاکنون معلق مانده است، به جریان بیندازد و در صورت لزوم مدارکی جعلی علیه سارکوزی در این پرونده بگنجاند ولی این اقدام دوویلپن به ضرر وی تمام شد و گروهی از احزاب سیاسی، استعفای وی را خواستار شدند. رهبران حزب سوسیالیست فرانسه پس از اینکه دوویلپن اعلام کرد استعفا نمی‌دهد، مجدداً برکناری وی را خواستار شدند.

آغاز سفر دوره‌ای چاوس

ایرنا: «هوگو چاوس» رئیس جمهوری ونزوئلا هفته جاری در چارچوب یک سفر دوره‌ای از کشورهای اتریش، انگلیس، ایتالیا و الجزایر دیدار خواهد کرد. خبرگزاری فرانسه گزارش داد، چاوس در جریان دیدارش از اتریش در نشست سران اتحادیه اروپا و آمریکای لاتین و کشورهای حوزه کارائیب شرکت خواهد کرد. در این نشست توافقنامه مبادله تجارت آزاد بررسی خواهد شد که ونزوئلا به شدت مخالف آن است. رئیس جمهوری ونزوئلا در چارچوب دیدار خود از ایتالیا به واتیکان خواهد رفت تا با پاپ بندیکت شانزدهم گفت‌وگو کند. چاوس در جریان دیدارش از انگلیس با «کین لیوینگستون» شهردار لندن و نمایندگان پارلمانی حزب کارگر این کشور که از سیاست‌های وی حمایت می‌کنند دیدار و گفت‌وگو خواهد کرد.

نکوداشت پیشکسوت قرآنی استاد حاج عبدالرضا عبدالله زاده در بوشهر برگزار شد

نکوداشت پیشکسوت قرآنی و قاری بین‌المللی استاد **حاج عبدالرضا عبدالله زاده** در آیینی با حضور امام جمعه، استاندار و شماری از مسوولان و قاریان و اساتید برجسته قرآنی کشوری و استانی در سرسرای اجتماعات علامه طباطبایی بوشهر برگزار شد.

استاندار بوشهر در این آیین که با تواشیح و مدیحه سرایی گروه معراج شهرستان دشتی عطر آگین شده بود گفت: بخش قابل توجهی از گسترش فضای آموزش قرآن در استان بوشهر مدیون استاد عبدالله زاده است.

علی افراشته افزود: خانواده‌ها باید با فرستادن فرزندان خود به دارالقرآن‌ها فضای جامعه را به فضای معنوی و قرآنی عطرآگین کنند کما این که پدر بزرگوار استاد عبدالله زاده نیز با تربیت چنین فرزندی با اخلاق کریمه قرآنی توانست خدمتی بزرگ به جامعه و استان بوشهر کند.

وی با اشاره به این که باید مفاهیم قرآنی در راستای نیاز مردم اجرا شود اظهار داشت: نخبگان حوزه‌های قرآنی می‌توانند با ارائه پیشنهادهای خود گره‌های استان را باز کنند.

استاندار بوشهر از سازمان‌ها، کانون‌ها و حوزه‌های قرآنی این استان خواست زمینه گسترش و ترویج فرهنگ قرآنی را در سطح دستگاه‌های اجرایی نیز فراهم کنند تا با استمرار این امر، حرکت مزبور به یک رفتار تبدیل شود.

مدیر حوزه علمیه قم نیز خطاب به استاد عبدالله زاده و دیگر قاریان گفت: شما حاملان قرآن مورد رحمت ویژه الهی هستید و خداوند دلی را که قرآن در آن جای دارد عذاب نمی‌دهد.

حجت‌الاسلام حسینی بوشهری افزود: قرآن و اهل بیت مایه شفا و هدایت انسان هستند و هرگاه انسان راه خود را گم کند از این طریق می‌تواند به روشنی و کامیابی دست یابد.

وی با اشاره به فرمایشات امام علی (ع) یادآور شد: خانه‌ای که در آن قرآن تلاوت می‌شود، برکت در آن خانه روبه فزونی می‌رود، ملائک و فرشتگان در آن خانه حضور پیدا می‌کنند و شیاطین از آن می‌گریزند.

رییس سازمان آموزش و پرورش و رییس نکوداشت خادمین قرآنی استان بوشهر نیز گفت: استاد عبدالله زاده سال‌های عمر گرانبهای خود را برای گسترش و اشاعه قرآن در استان بوشهر صرف کرده و شاگردان ممتازی تحویل جامعه داده است.

محمد عباسی با اشاره به فرمایشات مقام معظم رهبری در حمایت از گام‌های ارزنده‌ای که آموزش پرورش استان بوشهر در راستای بسط و توسعه قرآن برداشته و تاکید وزیر آموزش و پرورش در این زمینه افزود: تاکنون گام‌های موثری در این زمینه برداشته شده که باید این امر استمرار یابد.

وی با تاکید بر تلاش دانش آموزان در فراگیری قرآن اظهار داشت: ارتباط ظاهری با قرآن نیز در شخصیت دانش آموزان تاثیرگذار است و گسترش فعالیت این قشر باعث ترویج فرهنگ قرآنی در جامعه خواهد شد.

عباسی از خیرین و افراد نیک سرشت خواست با ایجاد دارالقرآن زمینه اشاعه فرهنگ و معارف قرآنی را در جامعه فراهم کنند.

استاد عبدالله زاده در اردیبهشت ماه سال ۱۳۳۳ هجری شمسی در محله باغ ملا در شهر بوشهر در خانواده‌ای مذهبی و عاشق قرآن و اهل بیت چشم به جهان گشود. وی تعلیم قرآن را در کودکی در مکتب خانه فرا گرفت و در سنین نوجوانی با راهنمایی‌های شهید حجت‌الاسلام حاج شیخ ابوتراب عاشوری به مطالعات مذهبی خود و یادگیری و قرائت قرآن ادامه داد و همزمان به تعلیم آموخته‌های خود به دیگران مبادرت ورزید.

در پایان این آیین با اهدای لوح سپاس از خدمات ارزنده استاد عبدالله زاده تجلیل شد و استاندار بوشهر نیز وی را به عنوان مشاور فعالیت‌های قرآنی خود برگزید.